

دکتر رابرت ای. پترسون، رستگاری، جلسه ۱۳، توجیه، شماره ۲، شناسایی تاریخی و فرمول‌بندی‌های سیستماتیک

رابرت پترسون و تد هیلدبرانت © ۲۰۲۴

این دکتر رابرت پترسون در تدریس خود در مورد نجات است. این جلسه شماره ۱۳، توجیه، شماره ۲، شناسایی تاریخی و فرمول‌بندی‌های سیستماتیک است.

ما مطالعه خود در مورد نجات را با آموزه عادل‌شمردگی ادامه می‌دهیم.

برای انصاف، من با اسناد رسمی کاتولیک رومی کار می‌کنم. پیش‌بینی نمی‌کردم که غیرت من تا این حد قوی باشد، اما من برای انجیل غیرت دارم. بنابراین، امیدوارم که محترمانه رفتار کرده باشم، اما از اینکه برای انجیل غیرت دارم عذرخواهی نمی‌کنم.

اگر ترنت بیانیه تاریخی روم باشد، در برابر آموزه‌های اصلاحی، رد آن آموزه‌ها، و بسط و توضیح اصول اعتقادی کاتولیک رومی در مورد توجیه. کاتشیزم کلیسای کاتولیک رومی در سال ۱۹۹۲ سندی بسیار مهم است که بسیاری از نتایج شورای واتیکان دوم در اواسط دهه ۶۰ را به کار می‌گیرد، و میلیون‌ها نسخه از کاتشیزم کلیسای کاتولیک در سال ۱۹۹۲ در سراسر جهان رایج است. کلیسای کاتولیک رومی آموزه‌ها و نفرین‌های ترنت را رد نکرده است.

کاتشیزم کلیسای کاتولیک ۱۹۹۲ به دلیل ژانر عامه‌پسندش به اندازه ترنت کامل نیست. این سند مهم توسط پاپ ژان پل دوم منتشر و توسط کاردینال جوزف راتزینگر مورد تقدیر قرار گرفت، که بعدها، راتزینگر بخشید، کاردینال جوزف راتزینگر، یا بهتر بگوییم جوزف کاردینال راتزینگر، به گمان من درست می‌گفت، بعدها توسط پاپ بندیکت شانزدهم. پروتستان‌ها در مورد توجیه، با آن اختلاف نظرهای زیادی دارند.

آموزه توجیه در کتاب اصول تعلیمات دینی، منعکس کننده شورای ترنت است. بررسی ماده دوم، فیض و توجیه، این موضوع را تأیید می‌کند. من به شماره پاراگراف‌های کتاب اصول تعلیمات دینی کلیسای کاتولیک اشاره خواهم کرد.

اگر می‌خواهید یک متن مجاز داشته باشید، باید بدانید که این متن شامل تاییدیه است، بیانیه‌ای معتبر و موثق از آموزه‌های کاتولیک رومی به زبانی عامیانه، عامیانه و نسبتاً کوتاه؛ این منبع بسیار خوبی است. برخی از بیانیه‌ها حاوی آموزه‌هایی هستند که ما با آنها موافقیم، من هم با آنها موافقم، مانند موارد زیر، به جز اشاره به غسل تعمید و عادل کردن درونی ما توسط خدا. توجیه برای ما به واسطه مصائب مسیح، رنج‌های مسیح که خود را بر روی صلیب به عنوان یک قربانی زنده، مقدس و مورد رضایت خدا تقدیم کرد، و خون او وسیله‌ای برای کفاره گناهان همه انسان‌ها شده است، شایسته شده است.

عادل‌شمردگی در غسل تعمید، آیین ایمان، اعطا می‌شود. این آیین ما را با عدالت خدا که ما را با قدرت رحمت خود از درون عادل می‌سازد، مطابقت می‌دهد. هدف آن جلال خدا و مسیح و هدیه حیات جاودان است.

این یادداشت‌ها به شورای ترنت در رومیان ۳:۲۱ تا ۲۶ استناد می‌کنند. این در پاراگراف ۱۹۹۲ از کاتشیزم کلیسای کاتولیک آمده است. باید بگوییم که من نه تنها با این تصور که خدا ما را از درون عادل یا درستکار

می‌کند مخالفم، بلکه با این واقعیت که عادل‌شمردگی امری ذاتی است که به طور خودکار توسط غسل تعمید اعطا می‌شود نیز مخالفم.

و (ex opere operato) آموزه‌های کلیسای روم این است که آیین‌های مقدس آن، فیض را به صورت عملی از طریق عمل انجام شده، اعطا می‌کنند. معنای آن این است که یک کشیش کاتولیک که توسط اسقف منصوب می‌شود، حق دارد به نمایندگی از کلیسای کاتولیک به نام تثلیث غسل تعمید دهد و مسیح را در قربانی فرضی مراسم عشاء ربانی تقدیم کند. کاتشیسم همچنین توجیه را به عنوان قدرت روح القدس برای پاک کردن ما از گناهانمان و ابلاغ عدالت خدا به ما از طریق ایمان به عیسی مسیح و غسل تعمید تعریف می‌کند.

سه نقل قول از کتاب مقدس در ادامه آمده است که دو مورد از آنها به تقدیس تدریجی می‌پردازد. رومیان ۳:۶ و ۴، آیات ۸ و ۱۱. پاراگراف بعدی به مردن در گناه، تولد در یک زندگی جدید و اتحاد با مسیح می‌پردازد که هیچ یک از آنها به خودی خود به عادل‌شمردگی تعلق ندارند.

مطابق با ترنت، کاتشیزم تعلیم می‌دهد که عادل‌شمردگی، همکاری بین فیض خدا و آزادی انسان را برقرار می‌کند، نقل قول نزدیک. ما نمی‌توانیم بدون اینکه روح القدس اراده آزاد ما را فعال کند، نجات یابیم، اما ما به کلام خدا بله یا خیر می‌گوییم، پاراگراف ۱۹۹۳. کاتشیزم وقتی از الوهیت یافتن مردم صحبت می‌کند، فراتر از ترنت می‌رود و به عنوان مدرک، به آتاناسیوس در مورد الوهیت، پاراگراف‌های ۱۹۸۷، ۱۹۸۸ استناد می‌کند.

اولین اثر فیض روح القدس، تبدیل است، نقل قول نزدیک، که به این صورت تعریف می‌شود: وقتی انسان به واسطه فیض به سوی خدا روی می‌آورد و از گناه روی برمی‌گرداند، در نتیجه بخشش و عدالت را از بالا می‌پذیرد. در ادامه نقل قولی از ترنت آمده است: عادل‌شمردگی نه تنها بخشش گناهان است، بلکه تقدیس و تجدید شخصیت درونی نیز هست، نقل قول نزدیک. بار دیگر، کاتشیزم شامل تقدیس تدریجی در عادل‌شمردگی است، نقل قول نزدیک. عادل‌شمردگی پس از ابتکار مهربانانه خدا در ارائه بخشش حاصل می‌شود.

انسان را با خدا آشتی می‌دهد. از بردگی گناه رهایی می‌بخشد و شفا می‌دهد (بندهای ۱۹۸۹ و ۱۹۹۰). باز هم، نقل قول می‌کنم، روح القدس استاد زندگی درونی است.

با زاده شدن انسان درونی، عادل‌شمردگی مستلزم تقدیس کل وجود اوست، نقل قول نزدیک، پاراگراف در این کاتشیزم، سردرگمی عظیمی بین تقدیس تدریجی و عادل‌شمردگی وجود دارد، که باز هم فرد را در ۱۹۹۵ جایگاه کلیسای کاتولیک رومی به دنبال لطف و پذیرش خدا با کاتولیک خوب بودن سوق می‌دهد، که این راه یافتن لطف و پذیرش خدا نیست، چه کسی سعی کند کاتولیک خوبی باشد یا پروتستان خوب یا هر چیز خوب دیگری. این با ایمان به خداوند عیسی مسیح است.

و بعد، بله، ما می‌خواهیم او را خشنود کنیم و از او اطاعت کنیم و اراده‌اش را انجام دهیم. تأیید بیشتر مبنی بر اینکه دیدگاه‌های روم تغییر نکرده است، توسط رانر، کارل رانر و فرهنگ الهیات ورگرمیلر، ۱۹۸۱ ارائه شده است. این ابزار، توجیه را با اصطلاحاتی مشابه با اصطلاحات شورای ترنت تعریف می‌کند.

نقل قول: عادل‌شمردگی رویدادی است که در آن خداوند، با عملی آزادانه از روی عشق خود، انسان را به آن رابطه‌ای با خود می‌رساند که خدای مقدس از انسان انتظار دارد. او این کار را با بخشیدن سهمی از ذات الهی انسان از طریق کلام ایمان و نشانه‌های مقدسات انجام می‌دهد. این عدالت یا پارسایی که صرفاً به شیوه‌ای قضایی یا قانونی نسبت داده نمی‌شود، بلکه انسان را واقعاً عادل می‌سازد، در عین حال بخشش گناهان نیز هست.

هیچ قطعیت انعکاسی از رستگاری برای هیچ فردی نمی‌تواند وجود داشته باشد. این عدالت، پارسایی، که خدا به او داده و دریافت کرده است، می‌تواند از دست برود اگر انسان با گناه جدی، عشق الهی را رد کند. انسان می‌تواند هم توجیه را حفظ کند و هم پیوسته آن را افزایش دهد.

بسیاری از این ایده‌ها، آموزه‌های شورای ترنت هستند که به شیوه‌ای مدرن‌تر بیان شده‌اند. من به جزئیات بیشتری در این مورد نمی‌پردازم؛ شاید به اندازه کافی در این مورد صحبت شده باشد. من در ارائه توجیه و همچنین در ارائه کتاب مقدس به آن پاسخ خواهم داد.

اصلاحات و توجیه. اصلاحات پروتستانی قرن شانزدهم عمدتاً یک جنبش الهیاتی بود، اگرچه در حوزه‌های سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی نیز پیامدهایی داشت. اصلاح‌طلبان بر کشف مجدد پیام رستگاری تمرکز داشتند.

اصلاحات دینی به جای اینکه یکنواخت باشد، کلیساهای لوتری، کالوینیستی، آنگلیکان و آنابپتیست و همچنین کلیسای کاتولیک رومی مخالف اصلاحات دینی را در واکنش به پروتستانتیسم به وجود آورد. با این وجود، چندین کلیسای اصلاحات دینی به طور متحد انجیل را پذیرفتند. کلیساهای اصلاحات دینی در مورد انجیل اتفاق نظر داشتند زیرا به تنها کتاب مقدس پایبند بودند.

تنها کتاب مقدس مرجع اصلی الهیات و اخلاق است. این اولین مورد از پنج اصل اصلاحات بود، و بقیه ما، *Sola gratia*. بودند؛ رستگاری تنها از طریق ایمان به مسیح است، نه اعمال نیک *sola fidei*، اصول. تنها با فیض خدا نجات یافته‌ایم.

سولوس کریستوس، تنها مسیح تنها واسطه بین خدا و بشریت است، و سولی دئو جلال؛ تمام جلال تنها از آن خداست. سولا اسکریپتورا، کتاب مقدس معیار نهایی ماست که سایر معیارها را قضاوت می‌کند. سولا فیدئی، رستگاری تنها از طریق ایمان است، نه ایمان به علاوه اعمال.

Soli Deo مسیح تنها واسطه است، و *Solus Christus*. رستگاری تنها به لطف خداست، *Sola gratia*، به این معنی بود که *sola scriptura*، تمام جلال و شکوه تنها از آن خداست. در عمل، *gloria*، اصلاح‌طلبان دیدگاه روم را مبنی بر اینکه کتاب مقدس و سنت مقدس به یک اندازه معتبر هستند، رد کردند.

در عوض، «تنها کتاب مقدس» کتاب مقدس را به جایگاه والای آموزه‌ها و زندگی مسیحی ارتقا داد. کالوین، به عنوان مثال، مرجعیت عقل، سنت و تجربه را تصدیق می‌کرد، اما عمداً و پیوسته در پی آن بود که کتاب مقدس را بر این مراجع کم‌اهمیت‌تر برتری دهد و در مورد آنها قضاوت کند. لوتر با به کارگیری «تنها کتاب مقدس» در مورد رستگاری، پیام اصلی کتاب مقدس را به عنوان پیام توجیه رایگان، که تنها با ایمان به مسیح دریافت می‌شود و منجر به بخشش گناهان می‌شود، درک کرد.

اصلاح‌طلبان اصلی، آموزه‌ی لوتر در مورد عادل‌شمردگی را پذیرفتند و به شدت با آموزه‌ی عادل‌شمردگی کاتولیک رومی قرون وسطی مخالفت کردند. اگرچه آموزه‌های روم با فیض الهی آغاز شد، اما چنین فیضی به گناهکاران این امکان را می‌داد که با اراده‌ی آزاد خود به مسیح ایمان بیاورند و کارهای خوبی انجام دهند که شایسته‌ی حیات ابدی است. کلیسای کاتولیک تعلیم می‌داد که عادل‌شمردگی امری پزشکی قانونی نیست، بلکه به موجب آن خداوند گناهکاران را در مسیح عادل اعلام می‌کند.

بلکه، دگرگون‌کننده یا تغییردهنده است و فرآیندی را آغاز می‌کند که ممکن است به نجات نهایی منجر شود. بنابراین، روم نجات را به عنوان یک هم‌افزایی بین خدا و انسان‌ها تصور می‌کند. در مقابل، اصلاح‌طلبان به نجات مونرژستی معتقد بودند، که در آن تنها خدا گناهکاران را از ابتدا تا انتها نجات می‌دهد.

علاوه بر این، کلیسای روم تعلیم می‌داد که تنها کلیسا منبع فیض نجات‌بخش خداوند است که از طریق آیین‌های مقدس آن مانند غسل تعمید، توبه و عشای ربانی و غیره، جاری می‌شود. لوتر به این دیدگاه اعتراض کرد و خود را متعهد به دفاع و تبلیغ مژده فیض رایگان خداوند دانست. لوتر و دیگر اصلاح‌طلبان معتقد بودند که توجیه، تصویری قضایی از اعمال نجات توسط خداوند بر مؤمنان است.

این یک امر قانونی است، نه یک امر دگرگون‌کننده. این یک عمل اعلامی است، نه یک فرآیند مادام‌العمر. در عادل‌شمردگی، خدا یک بار برای همیشه هر مؤمن به عیسی را عادل اعلام می‌کند و می‌بخشد.

پولس با تأکید تعلیم می‌دهد که عادل‌شمرده شدن از طریق ایمان حاصل می‌شود، نه از طریق ایمان و اعمال. ما می‌دانیم که هیچ‌کس از طریق اعمال شریعت عادل‌شمرده نمی‌شود، غلاطیان ۲:۱۶، بلکه از طریق ایمان به عیسی مسیح. حتی خود ما نیز به مسیح عیسی ایمان آورده‌ایم.

این به این دلیل بود که ما بتوانیم با ایمان به مسیح و نه با اعمال شریعت عادل‌شمرده شویم، زیرا با اعمال شریعت، هیچ انسانی عادل‌شمرده نخواهد شد، غلاطیان ۲:۱۶. عادل‌شمردگی، گناهکاران را از درون پاک نمی‌کند و آنها را قادر به انجام کارهای نیک نمی‌کند. وقتی خدا گناهکاری را عادل می‌کند، او به تعبیر معروف در عین حال، ما، simul، می‌شود. در عین حال، عادل و گناهکار simul justus et peccator، لوتر در عین حال، عادل و گناهکار، به دست، et peccator و عادل یا درستکار، justus، همزمان از آن می‌آوریم.

خدای قاضی، مؤمنان را در مسیح عادل اعلام می‌کند، و بنابراین آنها در نظر خدا عادل هستند. در عین حال، اگر به خود آنها بنگریم، هنوز گناهکار هستند. محکومیت دکتین لوتر توسط روم به عنوان مروج بی‌بندوباری، هدف را گم کرده است.

اگرچه عادل‌شمردگی دگرگون‌کننده نیست، اما با سایر جنبه‌های کاربرد نجات که دگرگون‌کننده هستند، مرتبط یا جدایی‌ناپذیر است. عادل‌شمردگی گناهکاران توسط خدا از احیا و تقدیس آنها جدایی‌ناپذیر است. در تجدید حیات، خدا به گناهکاران حیات تازه می‌بخشد، که در ایمان آنها به انجیل، دوست داشتن هم‌ایمانان و زندگی خداپسندانه دیده می‌شود، همانطور که اول یوحنا گواهی می‌دهد.

در تقدیس تدریجی، خداوند مؤمنان را قادر می‌سازد تا در فیض رشد کنند، در شناخت مسیح رشد کنند و در تقدس عملی رشد کنند. اشتباه گرفتن توجیه‌پذیری با تقدیس تدریجی توسط روم، یک خطای فاحش است زیرا منجر به این می‌شود که مسیحیان خوب، در گیومه‌ها، به دنبال به دست آوردن یا حفظ رستگاری با زندگی برای خدا باشند. همانطور که اصلاح‌طلبان تشخیص دادند، پولس به طور جدایی‌ناپذیری فیض نجات‌بخش خدا و ایمان به مسیح برای توجیه را به هم پیوند داد.

نقل قول، به همین دلیل است که وعده از طریق ایمان است، پولس در رومیان ۴:۱۶ نوشت، تا بر اساس فیض باشد، تا آن را برای همه فرزندان، برای کسی که از ایمان ابراهیم است، تضمین کند. الهیات شایستگی این تصور که انسان‌ها می‌توانند لطف خدا را به دست آورند، هرچند که با فیض پیشین و غیره احاطه شده باشند، غیرممکن است، زیرا فیض خدا را کنار می‌گذارد. نقل قول، زیرا اگر عدالت از طریق شریعت حاصل شود، پس مسیح برای هیچ مرد

بخوانم. آیه آخر در غلاطیان ۲ بسیار قدرتمند است. پولس ESV غلاطیان ۲:۲۱ می‌خواهم آن را از ترجمه نوشت: من فیض خدا را باطل نمی‌دانم، زیرا اگر عدالت از طریق شریعت بود، پس مسیح بی‌هوده مرد

او بیهوده مُرد. دوستان، مسیح بیهوده نمرد. او مُرد زیرا ما به کار نجات بخش او نیاز داشتیم، اگر قرار باشد نجات یابیم.

رستگاری یعنی توجه خود را از خودمان و اعمالمان به مسیح معطوف کنیم. رومیان ۴:۲۵. وقتی خدا ما را به مسیح می پیوندد، گناهان ما را به او و عدالت او را به ما نسبت می دهد. نقل قول از او: خدا کسی را که گناه را نمی شناخت، برای ما گناه کرد تا ما در او عدالت خدا شویم.

دوم قرن ۲۱:۵. عدالت فعال مسیح، اطاعت مادام العمر او، برای ما محسوب می شود، همانطور که اطاعت غیرفعال او، اطاعت همراه با رنج و مرگ او بر روی صلیب نیز برای ما محسوب می شود. این یک تمایز سنتی بین اطاعت فعال و منفعل مسیح است. منظور او از اطاعت فعال، اطاعت او از پدر و شریعت در تمام طول زندگی اش بود.

منظور از دومی، هیچ گونه انفعالی نیست؛ اینجاست که این کلمه معنای خود را تغییر داده است، زیرا اطاعت گرفته شده است که به رنج یا *passio* منفعلا نه او به معنای عدم فعالیت نیست، بلکه از کلمه لاتین مصائب مسیح مربوط می شود. بنابراین، من دوست دارم از اصطلاح اطاعت فعال یا اطاعت مادام العمر او برای اطاعت فعال، و اطاعت رنج آور او، اطاعت صلیب او استفاده کنم. فیلیپیان ۲. اطاعت فعال، اطاعت منفعل، اطاعت مادام العمر بهتر، اطاعت رنج آور.

همانطور که از طریق نافرمانی یک نفر، رومیان ۱۹:۵، بسیاری گناهکار شدند، به همین ترتیب از طریق اطاعت یک نفر، بسیاری نیز پارسا خواهند شد، رومیان ۱۹:۵. خدا ما را آزادانه در فیض خود می پذیرد، زمانی که ما تنها به مسیح برای نجات اعتماد می کنیم. در برخی، اگرچه ما تنها از طریق ایمان و به واسطه فیض نجات یافته ایم، ایمان نجات بخش هرگز تنها نمی ماند، زیرا در مسیح عیسی، غلاطیان ۵:۶، در مسیح عیسی نه ختنه شدن و نه ختنه نشدن هیچ کاری را انجام نمی دهد. آنچه مهم است ایمانی است که از طریق عشق عمل می کند، غلاطیان ۵:۶. در نتیجه، ما عشق می ورزیم زیرا او ابتدا ما را در مسیح عشق ورزید، اول یوحنا ۴:۱۰. از آنجا که مسیح ما را عشق ورزید و جان خود را برای ما فدا کرد، ما یکدیگر را عشق می ورزیم، یوحنا ۱۰:۱۳ و ۱۵:۱۳.

به خاطر سپاسگزاری از فیضی که در عادل شمردگی دریافت کرده ایم، ما، نقل قول، در مسیح عیسی برای کارهای نیک آفریده شده ایم، کارهایی که خدا از قبل برای ما مهیا کرده است، افسسیان ۲:۱۰. افسسیان ۲ و کتاب تیطوس در ذهن من به عنوان جاهایی برجسته هستند که کتاب مقدس با تأکید می گوید نجات از طریق اعمال نیست، بلکه خدا می خواهد قومش برای کارهای نیک غیور باشند. افسسیان ۸:۲-۱۰ این را به خوبی کنار هم قرار داده است. زیرا به فیض، شما از طریق ایمان نجات یافته اید، و این نجات از خودتان نیست؛ این هدیه خداست، نه نتیجه کارهایی که هیچ کس نباید به آنها ببالد، زیرا ما در مسیح عیسی برای کارهای نیک آفریده شده ایم، کارهایی که خدا از قبل مهیا کرده است تا در آنها گام برداریم.

معنی این است که ما دوباره آفریده شده ایم، و از ما به عنوان کسانی که از قبل به خلقت جدید خدا تعلق دارند صحبت می شود. این بررسی تاریخی ماست و طولانی تر از بررسی معمول است. طولانی تر از بررسی ای است که مثلاً در مورد زندگی مسیحی با دیدگاه های مختلف انجام خواهیم داد، اگرچه به دلیل اهمیتی که دیدگاه های تاریخی روم و اصلاحات برای الهیات مسیحی دارند، کمی به آن اختصاص خواهیم داد.

فرمول بندی های سیستماتیک توجیه. پس از بررسی مقدمه ای بر کتاب مقدس، ارائه مقدمه ای بر توجیه از کتاب مقدس، و بررسی تاریخ این آموزه، به خلاصه ای سیستماتیک از توجیه می پردازیم. تصاویر کتاب مقدس از کاربرد نجات از حوزه های مختلفی ناشی می شوند.

فراخواندن از قلمرو حواس ما، به ویژه شنوایی، سرچشمه می‌گیرد. تولد دوباره از قلمرو مرگ و زندگی سرچشمه می‌گیرد. تقدیس با ناپاکی و تقدس آیینی مرتبط است.

همانطور که دیدیم، گرویدن به معنای تغییر جهت است، چه از توبه و چه از ایمان به مسیح. توجیه و فرزندخواندگی هر دو تصاویر قانونی هستند، هرچند از بخش‌های مختلف دادگاه سرچشمه می‌گیرند. فرزندخواندگی از دادگاه خانواده می‌آید و خدا را به عنوان پدر، مسیح را به عنوان برادر بزرگتر (با حروف بزرگ) و نجات‌دهنده، و مؤمنان را به عنوان فرزندان محبوب خدا که خدا به آنها مزیای و مسئولیت‌های زندگی خانوادگی را می‌دهد، معرفی می‌کند.

عادل‌شمردگی، مانند فرزندخواندگی، یک تصویر حقوقی است، اما به بخش متفاوتی از دادگاه، یعنی دادگاه کیفری، تعلق دارد. این بخشی از یک تصویر حقوقی بزرگتر کتاب مقدس است که خدا را به عنوان قانونگذار و قاضی تمام زمین به تصویر می‌کشد، که هر شخصی در برابر او حساب پس خواهد داد. انسان‌های سقوط کرده در برابر او به عنوان گناهکاران گناهکاری ظاهر می‌شوند که علیه خالق خود شورش کرده‌اند و قانون او را زیر پا گذاشته‌اند.

مسیح تحت شریعت به دنیا آمد تا کسانی را که تحت شریعت هستند، نجات دهد، غلاطیان ۴:۴ و ۵. عیسی چگونه این کار را انجام داد؟ نقل قول، غلاطیان ۳:۱۳، مسیح با تبدیل شدن به یک نفرین برای ما، ما را از لعنت شریعت نجات داد، زیرا نوشته شده است که هر که به دار آویخته شود، نفرین شده است. گاهی اوقات، لیبرالیسم قدیمی سعی می‌کرد همه این فشارهای قانونی را از کتاب مقدس حذف کند. این کار جواب نمی‌دهد زیرا کتاب مقدس چیزی بیش از اصطلاحات قانونی ارائه می‌دهد، اما خدا، انسان، گناه، مسیح، کار نجات‌بخش او، کاربرد نجات و آخرین چیز، داوری نهایی را ارائه می‌دهد. به عنوان مثال، همه اینها با اصطلاحات قانونی به تصویر کشیده شده‌اند.

باز هم می‌گوییم: کتاب مقدس بیش از این کار را انجام می‌دهد، اما کمتر از آن را انجام نمی‌دهد. و بله، به کارگیری نجات چیزی بیش از توجیه است، اما کمتر از توجیه نیست. توجیه جنبه بسیار مهمی از به کارگیری نجات است.

خدا، قاضی، همه کسانی را که به پسرش به عنوان خداوند و نجات‌دهنده اعتماد می‌کنند، عادل اعلام می‌کند. یعنی او آنها را عادل می‌کند. در پاسخ به این سوال که عادل‌شمردگی چیست؟ کاتشیزم مختصر وست‌مینستر به این نقل قول پاسخ می‌دهد؛ عادل‌شمردگی عملی از فیض رایگان خداست که در آن او همه گناهان ما را می‌بخشد و ما را در نظر خود عادل می‌پذیرد، تنها به خاطر عدالت مسیح که به ما نسبت داده شده و تنها از طریق ایمان دریافت می‌شود.

این پرسش و پاسخ ۳۳ از کاتشیزم مختصر وست‌مینستر است. همانطور که قبلاً گفتیم، هر جنبه از کاربرد رستگاری بهتر است در مقابل نیازی که به آن داریم، بررسی شود. نیاز به عادل‌شمردگی، محکومیت است.

آدم و حوا قبل از سقوط نیازی به عادل‌شمردگی نداشتند، زیرا آنها، به نقل از افسسیان ۴:۲۴، به شباهت خدا در عدالت و تقدس حقیقی آفریده شده بودند. اما پس از سقوط، آنها و تمام فرزندان‌شان به عادل‌شمردگی نیاز داشتند. پولس این نیاز را به دو طریق مطرح می‌کند.

اول، ما به خاطر گناه اولیه آدم به عدالت مسیح نیاز داریم. رومیان ۵:۱۸ و ۱۹، یک خطا منجر به محکومیت همه مردم شد. با نافرمانی یک نفر، بسیاری گناهکار شدند.

دوم، این رومیان ۱۸:۵ و ۱۹ است. دوم، همه ما، علاوه بر گناه اولیه آدم، مرتکب گناهان واقعی نیز شده‌ایم. رومیان ۲۳:۳، همه گناه کرده‌اند و از جلال خدا قاصرند.

«در واقع، این آیه ممکن است به گناه اولیه آدم اشاره داشته باشد. فعل ماضی، یعنی «همه ما گناه کرده‌ایم ممکن است به معنای «در آدم» باشد. و گناهان واقعی ما، زمان حال، یعنی همه ما از جلال خدا قاصر هستیم، همانطور که جیمی دان در تفسیر خود بر رومیان ۱ تا ۸ در ... می‌گوید. این برداشت خودم بود. هرچند نه به طور جزئی، قبل از اینکه تفسیر دان را در آن زمینه بخوانم.

استدلال رو به رشد پولس در رومیان، نیاز جهانی بشریت به عادل‌شمردگی در مسیح را برجسته می‌کند. پولس، بلافاصله پس از اعلام موضوع کتاب، یعنی آشکارسازی عدالت خدا در انجیل، در رومیان ۱:۱۶ و ۱۷ بیانیه‌ای طولانی را آغاز می‌کند که به وحی دیگری، یعنی آشکارسازی داوری خدا بر گناه، می‌پردازد. پولس می‌گوید: من از انجیل شرمنده نیستم، زیرا این انجیل، آشکارسازی عدالت خدا برای هر کسی است که ایمان می‌آورد، اول برای یهودی و سپس برای یونانی.

و سپس آیه ۱۸ می‌گوید، خشم خدا از آسمان بر ضد هرگونه بی‌خدایی و بی‌عدالتی مردمی که با بی‌عدالتی خود حقیقت را سرکوب می‌کنند، نازل می‌شود، رومیان ۱:۱۸. پولس این بخش را از ۱:۱۸ تا ۳:۲۰ با خلاصه‌ای آغاز می‌کند که می‌گوید هیچ‌کس عادل نیست، حتی یک نفر، هیچ‌کس نیست که بفهمد، هیچ‌کس نیست که خدا را بجوید، رومیان ۳:۱۰ و ۱۱. او این بخش را با این جمله به پایان می‌رساند که هیچ ترسی از خدا در برابر چشمان آنها وجود ندارد.

هدف رومیان ۱، ۱۸ تا ۳:۲۰، نقل قول، این است که هر دهانی بسته شود و تمام جهان در برابر داوری خدا پاسخگو باشد، زیرا هیچ‌کس در نظر او با اعمال شریعت عادل شمرده نمی‌شود، زیرا شناخت گناه از طریق شریعت حاصل می‌شود، رومیان ۳:۱۹ و ۲۰. بنابراین، آنچه گفتیم این است که نیاز به عادل شمرده شدن محکومیت است. در خلاصه عالی پولس از آموزه‌های مسیحی در کتاب رومیان، او این نیاز را پایه‌گذاری می‌کند. او این نیاز را بر دو چیز بنا می‌کند.

اول از همه، گناهان واقعی از رومیان ۱:۱۸ تا ۳:۲۰. و سپس در گناه نخستین آدم در فصل ۵، آیات ۱۲ تا ۱۹. استراتژی پولس زیرکانه است.

پیش از آنکه بتوانیم مژده نجات خدا را بپذیریم، باید خبر بد، چنانکه لوتر آن را نامید، یعنی خبر گناهان و آنچه را که سزاوار آن است، درک کنیم: خشم خدای مقدس و عادل. پولس گناه و داوری را نه به عنوان اهدافی فی نفسه، بلکه به عنوان آمادگی برای انجیل فیض خدا معرفی می‌کند. هر یک از ما در نظر خدا گناهکاریم، قادر به نجات خود نیستیم و بنابراین به یک ناجی نیاز داریم.

اگر نیاز به عادل‌شمردگی، محکومیت است، منبع عادل‌شمردگی، فیض خداست. پولس گناه آدم و عدالت مسیح را در کنار هم قرار می‌دهد. رومیان ۵، ۱۷.

زیرا اگر به سبب گناه یک انسان، مرگ از طریق آن یک انسان سلطنت کرد، چقدر بیشتر کسانی که فیض و موهبت عدالت را دریافت می‌کنند، از طریق یک انسان، یعنی عیسی مسیح، در زندگی سلطنت خواهند کرد؟ رومیان ۵: ۱۷. پولس سلطنت مرگ را که با گناه آدم آغاز شد، با سلطنت حیاتی که مسیح به ارمغان آورد، مقایسه می‌کند. این رسول با نوشتن نه در مورد حیاتی که از طریق مسیح سلطنت می‌کند، بلکه در مورد کسانی که از طریق او سلطنت خواهند کرد، تعادل بین دو آدم و تأثیر آنها بر قومشان را بر هم می‌زند.

کار نجات‌بخش مسیح، بسیار فراتر از تأثیرات زیان‌بار گناه آدم، موجب سرریز شدن فیض و موهبت عدالت می‌شود که باعث می‌شود قوم او در حیات جاودان سلطنت کنند. داگلاس مو به درستی می‌گوید که عدالت در اینجا به وضوح به معنای رابطه‌ای جدید با خداست. داگ مو، *رساله به رومیان*، تفسیر بین‌المللی جدید بر عهد جدید، صفحه ۳۳۹.

تفسیر مورد علاقه من از رساله به رومیان، و آن چیزی است که می‌گوید. تفسیرهای خوب زیادی وجود دارد. این تفسیر، جایگاه کسانی است که با فیض فراوان خدا در عیسی، عادل شمرده شده‌اند.

بنابراین جای تعجب نیست که کتاب مقدس، فیض و عادل شمردگی را با هم ترکیب می‌کند. رومیان ۳، ۲۴. آنها به واسطه‌ی فیض خدا و از طریق رستگاری که در مسیح عیسی است، آزادانه عادل شمرده می‌شوند.

یا تیطوس ۳:۶ و ۷. خدا روح خود را به وفور از طریق عیسی مسیح، نجات‌دهنده ما، بر ما ریخت تا به فیض او عادل شمرده شویم و وارث امید حیات جاودان گردیم. تیطوس ۳، ۶ و ۷. کتاب مقدس به روشنی سخن می‌گوید. منبع نهایی عادل شمردگی قوم خدا، فیض بی‌همتای اوست.

لوتر این را به زیبایی توضیح می‌دهد. عشق به خدا به جای اینکه به دنبال خیر خود باشد، جاری می‌شود و خیر می‌بخشد. بنابراین، گناهکاران جذاب هستند زیرا دوست داشته می‌شوند.

آنها به خاطر جذابیتشان دوست داشته نمی‌شوند. بنابراین، مسیح می‌گوید، زیرا من نیامده‌ام تا پارسایان را بلکه گناهکاران را دعوت کنم، متی ۹:۱۳. این عشق صلیب است که از صلیب زاده شده است، و به سمتی می‌رود که در آن خوبی‌ای را که ممکن است از آن لذت ببرد، نمی‌بیند، بلکه به فرد بد و نیازمند خوبی می‌بخشد.

آثار لوتر، جلد ۳۱، صفحه ۵۷. در سخنرانی بعدی خود، به بررسی مبنای توجیه در کار نجات‌بخش خداوند عیسی مسیح خواهیم پرداخت.

این دکتر رابرت پترسون در آموزه‌هایش در مورد نجات است. این جلسه شماره ۱۳، توجیه، شماره ۲. شناسایی تاریخی و فرمول‌بندی‌های سیستماتیک است.